

این امانت با خود بکشانم همه جا

من یار غاری دارم همه جا	نیک شریاری دارم همه جا
کنم هر جا، رخ یار نگاه	از او شرح وصالی دارم، همه جا
هر کجا اوست، همان جا ماوا	دایم در خانه یار نشینم، همه جا
دوست میروم، آه من راه دگر	لیک در پیش نست هر دم، همه جا
عرصه ای نیست کانجا نباشد یارم	امید دهد این دل شیدا، همه جا
دل من دایم شرح وصالش گوید	نزدیک من و من دور زاو، همه جا
افسوس کمی غافل از یار شدم	او به بهانه بزند در، همه جا
من بی خبر از او و او خبردار نست	چه خبر با داده بمن او، همه جا
هر زمان من خسته ز ایام شدم	داده بارقه امید بدلم، همه جا

از اوست همه جان و تنم
هر چه دارم ز اوست، همه جا

یک چیز دارم، عشق وصالش باشد
این امانت با خود بکشانم، همه جا

من و کسکول عشق یار بس است
من و این دام بس است، همه جا

سعی دارم به تمنای رخس بارشوم
از بتان دور شوم من، همه جا

محمود تو از یار چه تمنا داری؟
یار و بهره تو بوده، همه جا

۱۳۸۶/۴/۲۷